

– Taka vit limatalið í Barnabókaklubbanum sum eina ábending, hevur barnabókin ongantið havt tað so gott sum nú. Men vit ásanna, at tað er lættari at halda børnum undir skúlaaldri til, enn teim stóru, sigur Niels Jákup Thomsen, leiðari á Bókadeild Føroya Lærarafelags

Barnabókin alt annað enn hótt

– Eg vil avgjort heita á barnafamiljur um at vitja norðurlensku barnabókastevnuna, tí umframt serlig bókastevnutilboð, er eitt hav av spennandi tilboðum, sigur Niels Jákup Thomsen.

BÓKIN

Turið Kjølbro

Árið í fjør var eitt gott ár hjá Bókadeild Føroya Lærarafelags. Útgávnar vóru ikki færri enn 43 í tali, tað mesta í nógv ár, og Barnabókaklubbin fekk fleiri nýggjar limir.

– Taka vit limatalið í Barnabókaklubbanum sum eina ábending, er barnabókin alt annað enn hótt. Men vit ásanna, at tað er lættari at halda børnum undir skúlaaldri til, enn teim stóru og ungu. Ein orsök til tilgongdina eruttan iva, at foreldur eru tilvitað um, hvussu týðningarmikið tað er, at børn hoyra søgur. Tey brúka móguleikan at skapa eina nærveru og samveru við barninum saman við eini bók í friði og náðum. Bókin gevur nakað, sum hini tilboðini ikki kunnu kappast við. Men tá ið vit koma til stórru børnini og tey ungu, merktist kappingin frá telduspølum, sjónvarpi og øðrum. Vit hoyra ofta frá foreldrum, at um tað mundið, tá ið børn sjálv byrja at lesa av álvara, so tíma tey ikki longur at vera limir í Bókaklubbinum. Í tí aldursbólkinum missa vit fleiri limir. Summi foreldur halda kortini fram við at halda børnum til, um ikki annað so bert fyri at fáa bókurnar, tí kanska vendir áhugin aftur. Onnur foreldur taka til eftirtektar, at børn velja onnur tilboð fram um bókina. Vit høvdu ynskt, at har vóru fleiri lesarar, tí tað eru hesar bókurnar, sum kosta okkum mest at gera. Hinvegin verða hesar nógv

brúktar í skúlunum. Royndir vísa, at eru børn frá barni av von við at hoyra søgur, koma tey altíð aftur til bókina, hóast tey fella frá eina tíð. Og kemur ein bók út til stórru børn og ung, sum er nakað serligt, klárar hon kappingina frá telduspølum, sjónvarpi og øðrum. Vit hoyra ofta frá foreldrum, at um tað mundið, tá ið børn sjálv byrja at lesa av álvara, so tíma tey ikki longur at vera limir í Bókaklubbinum. Í tí aldursbólkinum missa vit fleiri limir. Summi foreldur halda kortini fram við at halda børnum til, um ikki annað so bert fyri at fáa bókurnar, tí kanska vendir áhugin aftur. Onnur foreldur taka til eftirtektar, at børn velja onnur tilboð fram um bókina. Vit høvdu ynskt, at har vóru fleiri lesarar, tí tað eru hesar bókurnar, sum kosta okkum mest at gera. Hinvegin verða hesar nógv

Thomsen vera, at Bókadeildin fór undir at gera eitt betri og stórri limablað í litum við nógvum tíðindum og tilboðum. – Fólk varnast okkum betur í dag av tí sama, sigur hann. Longu tá ið barnið verður borið í heim, á einum av teim trimum sjúkráhúsum í Føroyum, hevur mamman móguleika at tekna barnið sum lim. Tey nýföddu fáa eina bók til gávus og nógv gera brúk av tilboðnum og melda børnini inn.

– Eisini heilsusyststrarar, serliga tær, sum arbeiða úti um landið, gera vart við okkum og heita á foreldur um at melda børnini til.

Bókaklubbin grundarlagið

Mest sum allar bókurnar, ið koma til tey smæstu og

stórar partur av tí, ið verður givið út til stórru børn og ung, verða samprentaðar við onnur forløg úti í heimi. Tað er ógvuliga dýrt at prenta litríkar bókurnar, men í prentsamstarvi við onnur forløg í øðrum londum kann prisurin á bókini vera nógv lægri enn hann annars hevði verið. Uttan samprent, hevði kostnaðurin á bókunum verið fyra ferðir so stóur.

– Var Barnabókaklubbin ikki, hevði Bókadeildin ikki havt móguleika at geva so nógv bókurnar út sum vit gera. Tí hóast talan er um dygdargóðar og virðislonar bókurnar, er marknaðurin fyri týddum bókum ikki stórir í Føroyum. Av tí, at vit hava Bókaklubban vita vit, at vit sleppa av við eitt ávíst tal av bókum. Vit sleppa at kalla av við allar bókurnar. Um ikki beinanvegin, so

útgávur enn barnabókurnar, leggja vit doyni á, at geva bókurnar út, sum vit rokna við fara at selja væl og tískil kunnu geva eitt ikast til virksemd hjá okkum annars.

Av slíkum útgávum í ár kunnu vit nevna Veðrið í Føroyum í 120 ár, sum Petur Skeel Jacobsen, veðurfrøðingur, skrivur og Alan Brockie tekur myndirnar til. Eisini ein fiskakóikibók er á veg, sum næmingar í Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna leggja til rættis.

Føroyskt og útlandskt

Tað er langt millum útgávnar av upprunaføroyskum barnabókum. Í heyst komu tvær, báðar til smábørn, og í vár kemur ein, eisini til smábørn. Tað er Flosi fer í føðingardag eftir Marionnu Debes Dahl. Guðrið Poulsen ger myndirnar. Ið hvussu so er tvær aðrar upprunaføroyskar barnabókurnar til smábørn koma í ár afturat.

Serliga norðurlenskar útgávur mynda fimtanda útgávuárið hjá Bókaklubbanum. Ein teirra er íslendsk, sum í fjør fekk fagurbókmentliga virðislon sum tann fyrsta barnabókin nakrantíð. Av øðrum útgávum kunnu vit nevna tvær Harry Potter útgávur, sum koma í ár. Hesar koma ikki í Bókaklubban.

– Vit hava einki føroyskt handrit liggjandi. Saknur er á føroyskum bókum til stórru børn og ung, og tað er ikki nakað nýtt. Vit hava áður skrivað kappingar út, tað hevur eydnast væl viðhvørt og minni væl viðhvørt. Vit hoyra frá fólki,

sum hava hugskot til bókurnar, at tey ikki rættiliga hava umstøður og tíð, og tað er heilt einfalt orsökkin til, at ikki meiri kemur út á føroyskum. Tað er eitt ódnartak hjá fólki at skriva eina bók samstundis sum tey hava annað arbeiði, sigur Niels Jákup Thomsen.

Sum skilst verður síðsta hond lögð á Mentanarvirkisætlanina hjá Landsstýrinum nú, og eftir ætlan kemur hon til aðalorðaskifti í Løgtinginum í vár. Niels Jákup Thomsen hevur góðar vónir til Mentanarvirkisætlanina.

– Tað skuldi verið líka so góðir móguleikar fyri at fáa starvsløn fyri at skriva eina ungdomsbók ella eina barnabók sum aðrar bókmentir. Eg havi ta álít á teimum, sum taka dagar ímillum, hvør skal hava starvsløn, at barna- og ungdomsbókurnar verða raðfestar líka høgt sum aðrar. Um barnabókaútgáva fær serligar sømdir í eini slík-

ari virkisætlan, veit eg ikki um eg skal tora at vóna. Eg havi ikki varugan av, at tað verður mett sum nakað serligt at skriva til børn og ung í Føroyum. Men í veruleikanum er tað ein størri avbjóðing.

Er langt millum útgávnar av føroyskum barnabókum, er enn longri millum bókurnar, sum lýsa føroyska nútíðarsamfelagið.

– Norðurlenskir rithøvundar, sum skriva til børn og ung taka alla tíðina evni upp, sum eru uppi í tíðini. Ein gongd leið er at skriva út kapping, har evnið skal vera nútíðin. Tað er ógvuliga spell, at føroysk børn ikki kunnu lesa um nútíðarsamfelagið í bókmentum, sigur Niels Jákup Thomsen.

Málið í føroyskum barnabókum hevur mangan fingið skot fyri bógvinn. Fólk hava víst á, at málið er ov knortlut, tungt, fornt og ókent fyri børnini. Niels Jákup Thomsen sig-

ur, at tað er langt síðani, at hann seinast hoyrði slíkar atfinningar.

– Vit áleggja týðarum at brúka eitt gott mál. Málið eigur at vera soleiðis, at børn tíma at lesa bókurnar og at foreldur ikki kasta bókurnar frá sær orsakað av málinum. Talumál og slang kann væl koma fyri, har tað er uppá sítt pláss. Málið í bókunum má fylgja við tíðini, tí tað er einki endamál í at geva bókurnar út, sum børn ikki tíma at lesa.

Avmarkað orka

Bókadeild Føroya Lærarafelags fær á hvørjum ári jättan á Løgtingsfíggarlógini. Stuðulin er 1 mió. kr. og umsetningurin liggur um 2,5 mió. krónur, onkuntíð upp ímóti 3 mió. krónum.

– Vit søkja á hvørjum ári um at fáa stórri jättan, men enn er tað ikki eydnast. Í grundini fær landskassin væl og virðiliga pengarnar

– Við luttøkuni hugsa vit serliga um føroysk børn og foreldur í Danmark, sum á bókastevnuni fáa høvi at síggja nýggjastu føroysku bókurnar til børn og ung. Eisini fara vit at nýta høvi at kunna um Barnabókaklubban, sigur Niels Jákup Thomsen, leiðari á Bókadeild Føroya Lærarafelags

Føroyska barnabókin á bókastevnu

BÓKIN

Turið Kjølbro

Næsta vikuskiftið tekur Bókadeild Føroya Lærarafelags lut á stórar norðurlenskar barnabókastevnu í Keypmannahavn. Stevnan vendir sær til brúkarar, tað vil siga, børn og foreldur.

– Vit eru boðin við í ár og hava gjørt av at taka við innbjóðingini, hóast vit hava so avmarkaða orku. Við luttøkuni hugsa vit serliga um føroysk børn og foreldur í Danmark, sum á bókastevnuni fáa høvi at síggja nýggjastu føroysku bókurnar til børn og ung.

Eisini fara vit at nýta høvi at kunna um Barnabókaklubban, sigur Niels Jákup Thomsen.

Barnabókaklubbin hevur nógvir limir í Danmark, serliga í høvudsstaðarøkinum.

– Tilgongd er alla tíðina, men vit kundu hugsað okkum at fingið enn fleiri. Tá ið vit hava tikið lut á Bókastevnu í Forum, hava vit fingið fitt av limum. Eg vil avgjort heita á barnafamiljur um at vitja hesa stevnuna, tí umframt serlig bókastevnutilboð, er eitt hav av spennandi tilboðum.

Íblástur

Umframt beinleiðis sambandið við føroyingar í Danmark, er eitt endamál við luttøkuni eisini at fáa innlit í, hvat er frammí á barnabókaøkinum í Norðurlondum júst nú.

– At taka lut gevur íblástur. Vit síggja, hvat rører seg aðra staðni og vit hitta eina rúgvu av forlagsfólki. Tað í sjálvum sær er gevandi, sigur Niels Jákup Thomsen.

Tað eru kortini ikki tey kendastu forløgini, sum taka lut á eini slíkari stevnu.

– Tað kemstuttan iva av avmarkaðari orku. Á hesi stevnuni verður dentur lagdur á tað norðurlenska, men tað visir seg, at er til dømis bókastevna í Svøríki eru tað serliga svensk forløg, ið taka lut.

Væl eydnað

Hetta er aðru ferð, at skipað verður fyri Norðurlenskari barnabókastevnu í Danmark. Stevnan í fjør var ógvuliga væl eydnað, 10.000 fólk nýttu høvið at vitja stevnuna, og hon varð nógv umrødd í fjølmíðlun-

um. Nógv foreldur og børn vitjaðu, og nógv tóku lut í ymsu tiltøkunum, ið verða fyriskipað allan dagin.

Í ár er eisini nógv ymiskt á skránni. Fólk kunnu fara til upplestur, sjónleik, film, tónleik, og fyrilestrar verða fyriskipaðir fyri foreleggjarum, høvundum, bókavørðum og øðrum áhugaðum bókaálkum. Upplestur verður eisini serliga fyri børnum eins og tey eisini kunnu taka lut í verkstøðum og spæli. Kendir barnabókahøvundar úr øllum Norðurlondum eru boðnir við at lesa upp, og í forðellini vísa barnabókateknarar verk fram. Stevnan í ár ger serliga burtur úr svensku teknarum, og framsýningin letur til at verða ein lifugur uppliving í sjálvum sær.

Barnabókastevnan verður í Øksnehallen í Keypmannahavn í døgnum 2. til 4. februar. Øksnehallen liggur bert fáar minuttir til gongu frá Københavns Hovedbanegård við beinleiðis sambandi til flogvøllin í Keypmannahavn. Opíð er hvønn dag frá klókkan 10.00 til 18.00.

- Royndir vísa, at eru børn frá barni av von við at hoyra søgur, koma tey altíð aftur til bókina, hóast tey fella frá eina tíð. Og kemur ein bók út til stórru børn og ung, sum er nakað serligt, klárar hon kappingina við hinar miðlarnar, sigur Niels Jákup Thomsen, leiðari á Bókadeild Føroya Lærarafelags

aftur. Vit hava brúk fyri at fáa eitt fólk í starv afturat soleiðis at vit kunnu gera

meiri við upprunaføroyskt tilfar, men í lötuni hava vit ikki umstøður til tað, sigur

Niels Jákup Thomsen at enda í viðtali.

NORDISK
BØRNEBOGMESSE
I ØKSNEHALLEN
KØBENHAVN

Bókadeild Føroya Lærarafelags varð stovnað í 1956 og deildin, ið er stovnur undir Føroya Lærarafelag, fór undir at skipa fyrir regluligari útgávu av barnabókum á føroyskum. Síðani 1986 hava fleiri fólk burturav arbeiitt við útgávuvirkseminum og í dag stendur deildin fyri umleið triðinginum av øllum tí, ið kemur út á føroyskum og nærum øllum, ið kemur út til børn.

Á hvørjum ári síðani 1950,uttan í 1958, hevur Føroya Lærarafelag givið Mína Jólábók út, sum er savn við søgum og songum til børn. Í 1928 fór Føroya Lærarafelag undir at geva Barnablaðið út, sum er ætlað grunddeildini í skúlanum. Útgávan steðgði í 1931, men í 1958 fór Lærarafelagið undir aftur at geva blaðið út. Barnablaðið, sum í dag er eitt stórt blað, býtt sundur til tveir aldursbólkar, hevur 3200 lesarar.